

[O. Mathiasen.]

Nu har jeg, efter at jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede undervisningsminister, set, at ministeren har udtalt sig til dagbladet Politiken om denne sag, men dels synes jeg ikke, at den højtærede ministers udtalelser er tilstrækkelig beroligende for skolen og lærerne, og dels mener jeg, at det vil være meget vigtigt, at der fremkommer en redegørelse i folketinget fra undervisningsministeren, så at offentligheden kan blive helt klar over, hvad der ligger i den omtalte passus i denne vejledning. Jeg spørger derfor ministeren, om han mener, det er rigtigt, at risikomomentet er så stærkt understreget i denne pjece.

Undervisningsministeren (Helveg Petersen): Jeg vil gerne først takke det ærede medlem for de venlige bemærkninger, han gjorde om den vejledning, der er udsendt.

De bemærkninger, på hvilke det ærede medlem opbygger sit spørgsmål, findes i et indledende afsnit i den vejledning vedrørende seksualundervisningen, der udsendes i begyndelsen af september i år. Dette afsnit er i virkeligheden en gengivelse in extenso af et kapitel i læseplansudvalgets betænkning, der omhandler udvalgets syn på den fremgangsmåde, man efter udvalgets opfattelse bør følge, når man meddeler seksualundervisning. Jeg vil gerne understrege, at denne seksualundervisning jo ikke er lovhjemlet. Der findes ikke i skoleloven nogen bestemmelse, hvorefter det er obligatorisk at give seksualundervisning. Den hviler helt på et frivilligt grundlag.

Når dette kapitel fra læseplansudvalgets betænkning er gengivet fuldt ud som indledning, skyldes det den omstændighed, at det netop er læseplansudvalget, der har foranlediget, at denne vejledning udsendes. Det hedder i slutningen af det pågældende kapitel i betænkningen følgende — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Udvalget er af den opfattelse, at der for at give skolen den størst mulige trykthed med hensyn til løsningen af opgaven bør tilvejebringes en autoritativ redegørelse for de retningslinjer, skolen bør følge. Der tænkes her både på undervisningens indhold og på den terminologi, der anvendes. Det vil derfor efter udvalgets opfattelse være rigtigst, at under-

visningsministeriet snarest tager skridt til, at et sådant materiale udarbejdes.“

Det er svaret på denne direkte opfordring fra læseplansudvalget, der foreligger gennem vejledningen, men da vejledningen skulle udfærdiges, fandt vi, at man ikke alene burde citere disse afsluttende bemærkninger, som jeg her har gengivet, men at man burde aftrykke hele kapitlet, fordi det giver udtryk for, hvad den bredt sammensatte kreds af pædagoger, læseplansudvalget består af, kan sige om denne sag.

Det er altså læseplansudvalget, der har ønsket at understrege, at der er en risiko forbundet med seksualundervisningen. Jeg husker godt, at det, da man diskuterede problemet, lå adskillige af udvalgets medlemmer meget stærkt på sinde at få denne passus om risikoen med, idet man pegede på de erfaringer, man havde fra tilfælde, hvor undervisningen havde forårsaget vanskeligheder.

Det er i og for sig ejendommeligt, at man ikke før er draget til felts mod denne passus i den blå betænkning, der udkom i foråret 1960. Den er foreløbig nået op i ca. 45 000 eksemplarer, så bemærkningerne kan ikke være ganske ukendte.

Men lad mig fastslå, og det er altså mit svar til det ærede medlem, at den omstændighed, at dette kapitel gengives, betyder ikke, at ministeriet ønsker at advare lærerne mod at tage undervisningen op, naturligvis ikke. Det er netop vejledningens opgave at være med til at borteliminere usikkerheden. Den er udsendt for at styrke lærernes og skolernes forudsætninger for at gennemføre en undervisning på dette vigtige område. De lærere, der i forståelse med myndighederne, og efter at forældrenes tilladelse er indhentet, går i gang på det grundlag, vejledningen giver, kan naturligvis regne med ministeriets støtte.

O. Mathiasen: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for svaret, der i det store og hele forekommer mig at være tilfredsstillende. Jeg håber, at dette svar betyder, at lærerne ude omkring i landet i de kommende år tør gå i gang med denne undervisning, og at de i enhver retning kan regne med støtte fra højeste sted, hvis der skulle opstå vanskeligheder omkring denne undervisning. Tak.